

HOMILIE VAN PATER PETER-HANS KOLVENBACH, SJ
GENERALE OVERSTE VAN DE SOCIËTEIT VAN JEZUS
GELOFTENVIERING VAN BART BECKERS EN WALTER CEYSSENS

1 Samuel 3, 1-9: de roeping van Samuel.
Lukas, 6, 43-49: de goede bomen met goede vruchten en het huis
dat op rots wordt gebouwd

Het gebeurt niet dikwijls dat ik in deze taal, het Nederlands, mag preken. Het kan dus best zijn dat mijn preek wat houterig over komt, ook al is hij heel hartelijk bedoeld.

Het Evangelie dat de Heer ons voor deze geloften-Eucharistie meegeeft laat er geen twijfel over bestaan dat de woorden die Bart en Walter gaan uitspreken uit het hart komen. Want waar het hart van vol is, loopt de mond van over en haalt iemand die goed is uit de schat van goedheid in zijn hart het goede te voorschijn. Hoewel, alles is mogelijk, we kunnen ook mooie woorden en geloften uitspreken en het daar bij laten. Daarom moet het hart – de liefde schrijft Ignatius – zich meer in daden dan in woorden uiten.

Met alleen maar een woordenspel blijven we aan de oppervlakte. Het is als een huis bouwen zonder grondslag. Het is voldoende dat een stortvloed er tegenaan beukt, en alles stort in elkaar. Daarom raadt de Heer ons aan het huis op rotsgrond te bouwen. Zelfs bij stormweer zal het niet wankelen. Hier in de Lage Landen bij de zee, weet men maar al te best dat men heipalen moet gebruiken om een solide basis te hebben voor het huis dat men wil bouwen. Twee jaar noviciaat hebben het dan ook mogelijk gemaakt met solide heipalen de rotsgrond van onze roeping te bereiken : want die rotsgrond is de oproep van de Heer.

Het is altijd moeilijk aan mensen, die veel van de Jezuïeten verwachten, uit te leggen dat wij het niet zijn die kunnen werven, rekruteren of ronselen. Alleen de Heer van de wijngaard roept en wij, van onze kant, kunnen alleen maar met de Heer herhalen : kom en zie of het leven van de Sociëteit dat leven is waartoe de Heer je roept. Kom en zie of haar werk het werk is waarvoor Hij jou nodig wil hebben.

Het is ook niet zo alsof je edelmoedig en enthousiast als vrijwilliger een contract sluit met een organisatie die als lofwaardig doel heeft het evangelie te verkondigen. Het evangelie van vandaag zegt duidelijk dat het een kwestie is van het hart, van een persoonlijk “ja” tot de Heer uit liefde voor Hem. Hij roept ieder van ons persoonlijk bij zijn naam. Aan ons, om het met de woorden van Ignatius te zeggen, in herinnering te brengen alles wat wij van de Heer ontvangen hebben, persoonlijk, alles wat God onze Heer voor mij allemaal heeft gedaan en hoe Hij verlangt zich aan mij te geven; en dan tot mijzelf inkeren en nagaan wat ik van mijn

kant met veel recht en reden de Heer moet aanbieden en geven, namelijk al wat ik heb en mijzelf erbij, zoals iemand zichzelf met grote bewogenheid aanbiedt. (G.O. 234)

Toen de laatste Generale Congregatie moest kiezen wat ons tot Jezuïeten maakt, koos ze spontaan als eerste kenmerk de vriendschap met de Heer, de persoonlijke band met Hem, die gezonden door de Vader ons nu als gezelschap wil hebben om Zijn zending voort te zetten voor het heil van de mensen, hier en nu. Waarop wij antwoorden : alles is van U, beschik erover geheel volgens Uw wil. Geef dat ik U mag liefhebben, die genade is mij genoeg.

Als dit de zin van de geloften is, dan verbaast het ons niet dat Ignatius en de eerste gezellen het uitspreken van de geloften niet konden plaatsen in een kapittelzaal buiten de eucharistie zoals in de monniksorden en ook niet, binnen de Eucharistie, na het evangelie of op het ogenblik van de offerande, zoals in vele religieuze congregaties vandaag; maar wel op het moment van de communie, om zo duidelijk te maken, in woord en daad, dat wij de Heer vragen ons in Hem op te nemen en ons te aanvaarden om met Hem één te worden in een zelfde zending van Liefde.

Op het ogenblik van de Eucharistische communie is het van minder belang wat wij aan te bieden hebben. Zoals de eerste Jezuïeten in Montmartre vragen we niet op de eerste plaats dat de Heer onze plannen en apostolische programma's voor de toekomst zal zegenen. Van meer belang is het dat wij ons door Zijn lichaam en bloed laten omvormen, zodat wij niet meer leven maar dat de Heer in ons leeft zodat wij Hem kunnen geven aan de mensen, die bewust of onbewust op Hem wachten, op de wijze die de Heer ons tonen zal.

Hartelijk dank aan de ouders en de familie voor deze gave. Thanks to the noviciate in Birmingham that made this day possible. Van ganser harte dank aan Walter en Bart. We zijn met hen verenigd wanneer zij door hun geloften, datgene verwoorden waar hun hart van vol is.

Peter-Hans Kolbenbach sj